

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς: Ποιός είναι ο σκοπός της πίστεως;

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

[Nikolaj Velimirovicsarak2](#)

Ποιός είναι ο σκοπός της πίστεως; Η σωτηρία της ψυχής. Ποιος είναι ο καρπός της πίστεως; Η σωτηρία της ψυχής. Επομένως, δεν προσκολλώμεθα στην πίστη για την πίστη, αλλά για τη σωτηρία των ψυχών μας. Κανείς δεν ταξιδεύει χάριν του δρόμου, αλλά επειδή κάποιος ή κάτι τον περιμένει στην άλλη άκρη του δρόμου. Κανείς δεν πετάει ένα σχοινί στο νερό, μέσα στο οποίο κάποιος πνίγεται, χάριν του σχοινού αλλά χάριν εκείνου ο οποίος πνίγεται. Ο Θεός μας έδωσε την πίστη σαν ένα δρόμο, στο τέλος του οποίου οι ταξιδιώτες θα λάβουν τη σωτηρία των ψυχών τους. Ο Θεός εξέτεινε την πίστη σαν ένα σχοινί σ' εμάς, οι οποίοι πνιγόμαστε στα μαύρα νερά της αμαρτίας, της άγνοιας και των παθών, ώστε με τη βοήθεια της πίστεως να σώσουμε τις ζωές μας.

Αυτός είναι ο σκοπός της πίστεως. Όποιος γνωρίζει την αξία της ανθρώπινης ψυχής, πρέπει να παραδεχθεί ότι δεν υπάρχει στον κόσμο τίποτε πιο απαραίτητο ή πιο ωφέλιμο από την πίστη. Ένας έμπορος που μεταφέρει πολύτιμους λίθους σ' ένα πήλινο σκεύος, συντηρεί επιμελώς το σκεύος και το διαφυλάσσει, το κρύβει και το επιτηρεί. Μήπως ο έμπορος μεριμνά και επιβλέπει με τόση φροντίδα το σκεύος, χάριν του σκεύους; Όχι, φροντίζει για τους πολύτιμους λίθους που αυτό περιέχει.

Όλος ο επίγειος βίος μας είναι σαν ένα πήλινο σκεύος στο οποίο κρύβεται ένας ανεκτίμητος θησαυρός. Αυτός ο ανεκτίμητος θησαυρός είναι η ψυχή μας! Ένα σκεύος είναι κάτι ευτελές, αλλά ένας θησαυρός είναι πολύτιμος. Πρέπει να έχει κανείς πίστη, πρώτον στην ανθρώπινη ψυχή· δεύτερον, στη μέλλουσα λάμψη και ένδοξη ζωή της ψυχής στη Βασι-λεία του Θεού· τρίτον στον Ζωντανό Θεό που προσκαρτερεί την επιστροφή της ψυχής, την οποία Εκείνος μάς έδωσε· τέταρτον, στην πιθανότητα μία ψυχή να χαθεί στη δίνη αυτού του κόσμου. Όποιος έχει πίστη στα τέσσερα αυτά στοιχεία θα γνωρίζει πώς να προστατεύσει την ψυχή του κι επιπλέον θα γνωρίζει ότι η σωτηρία της ψυχής του είναι το τέλος του δρόμου του - ο σκοπός της πίστεώς του, ο καρπός της ζωής του, ο σκοπός της υπάρξεώς του επάνω στη γη, και η δικαίωση όλων των βασάνων του.

Πιστεύουμε χάριν της σωτηρίας των ψυχών ημών. Όποιος έχει αληθινή πίστη πρέπει να γνωρίζει πως η πίστη υπάρχει χάριν της σωτηρίας της ψυχής. Όποιος νομίζει πως η πίστη εξυπηρετεί άλλον σκοπό, διαφορετικό από τη σωτηρία, αυτός δεν έχει αληθινή, πίστη – ούτε γνωρίζει την αξία της ψυχής του.

Ω Πανθαύμαστε Κύριε Ιησού, Συ ο Οποίος μας έδωσες τη φωτοφόρο και νικηφόρο Πίστη: δυνάμωσε και διατήρησέ την μέσα μας, ώστε να αξιωθούμε ανεπαισχύντως να στα-θούμε προ της Κρίσεώς σου, με τις ψυχές μας αγνές και λαμπροφώρες.

Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Ιούλιος, εκδ. Άθως, σ. 44-46).